

Fragmenten met hoge emotionele lading (Nederlands)

1. 1996–1999, ongedateerd – “Mijn lichaam reageerde vreemd — een beetje opgewonden, blij, huilerig. Het is zó makkelijk om verliefd te worden op je therapeut! Om mezelf tot de orde te roepen dacht ik aan mijn verbintenis met Mirna en aan Wenigers huwelijk. Dat hielp.” [Emotie: verwarring]
2. 1996–1999, ongedateerd – “Angela denkt dat ik manisch-depressief ben. Haar mail van vandaag is vriendelijker; ze erkent eindelijk dat er echt iets met me aan de hand is. Ik voel me tegelijk opgelucht en ontmaskerd.” [Emotie: opluchting]
3. Vrijdag 23 maart – “Maandag ga ik haar zeggen: ‘Het is de eentonigheid, het gebrek aan afwisseling. Al vijf jaar dezelfde klus; ik ga achteruit.’” [Emotie: frustratie]
4. Zaterdag 24 maart – “Ik voel me uit balans, een beetje verloren en somber. Gisteren urenlang gehuild, misschien door te veel wijn.” [Emotie: verdriet]
5. Donderdag 29 maart – “Toen Weniger me aankeek leek het alsof hij verliefd was. Ik werd licht als lucht. Toen hij weer formeel werd, klapte ik dicht als een klein meisje.” [Emotie: opwindings]
6. Donderdag 29 maart (later) – “Hij heeft de macht; ik voel me piepklein. Speelt hij met me? Ben ik een meisje dat beschermd wil worden?” [Emotie: angst]
7. Zaterdag 31 maart – “Sinds de sessie heb ik angstige, onzekere momenten. Kan ik hem nog vertrouwen? Minacht hij me?” [Emotie: onzekerheid]
8. Zondag 1 april – “Een eenzame dag — met niemand gesproken. Toch overeind gebleven: sollicitatiebrieven tot vier uur, daarna onder bloeiende magnolia’s gelopen.” [Emotie: eenzaamheid]
9. Donderdag 6 april – “Na het gebed voelde ik Gods aanwezigheid, maar nu jaagt een onrust me voort. Bij RIPE moet ik mijn gevoel uitschakelen en als robot werken, anders ga ik eraan.” [Emotie: stress]
10. Zondag 8 april – “Ik zette de computer aan om brieven te schrijven en werd getroffen door verstikkende paniek. Buiten wandelen was de enige uitweg.” [Emotie: paniek]
11. Maandag 3 juni – “Familiebijeenkomsten laten me een vreemde voelen tussen hun succes. Mijn hoofd voelde vandaag alsof alles erin de verkeerde kant opstroomde.” [Emotie: vervreemding]
12. Donderdag 21 juni – “Enorme opluchting: Weniger vindt dat de afkeuringsprocedure gerechtvaardigd is. Alsof er een muur langzaam optrekt.” [Emotie: opluchting]
13. Vrijdag 6 juli – “Ad is overleden. Zijn ogen lachten nog in het ziekenhuis. Nu is een stukje van mij ook weg.” [Emotie: rouw]
14. Zondag 8 juli – “Ondraaglijk warm; zware benen. Ik krijg nooit afscheid van RIPE, dus schrijf ik alle namen op om ze niet te vergeten.” [Emotie: weemoed]

15. Dinsdag 24 juli – “Uitgenodigd voor een hand-massage-avond — gezegd dat ik kom, maar ik twijfel. Verlies van spullen jaagt me angst aan; zelfs mijn verslechterende zicht schrikt me af.”

[Emotie: angst]

16. Ongedateerd (eind juli) – “Ik raak in paniek omdat ik niets productiefs doe en toch niet kan beginnen. Ik ga een ‘spruitjes-lijst’ bijhouden: elke kleine taak opschrijven om controle te

herwinnen.” [Emotie: machteloosheid]

17. Ongedateerd (filmavond) – “Met Nick Bridget Jones’s Diary gezien. Het thema — dertigers die niet kunnen binden — raakt hem, stiekem ook mij.” [Emotie: herkenning]

18. Zaterdag 21 juli – “De tuin is stil; een magere reiger balanceert op een gammel bootje. Ik zou rust moeten voelen, maar een doffe hoofdpijn spreidt zich uit.” [Emotie: somberheid]

19. Ongedateerd (aug 1999) – “We lagen uren lezend op het gras van het Museumplein; nu voelt het huis leeg en ik word overvallen door melancholie.” [Emotie: melancholie]

20. Zondag 22 aug 1999 – “Ik ben doodmoe. Rees belde twee keer om over repetitie te zeuren; ik heb niets meer te geven.” [Emotie: uitputting]

21. Maandag 6 sep 1999 – “Verhuizen op de zesde? Marianne wil helpen. Zoveel jaren lijken in weken te zijn geperst; het duizelt me.” [Emotie: overweldiging]